

نوشته از بصیر دهباز

دیدگاهی بر جلسه قریب الوقوع وزرای دفاع ناتو در بروکسل

وزرای دفاع سازمان نظامی ناتو در روز های نزدیک موضوع حضور و یا بیرون ساختن سربازان خویش را از افغانستان مورد بحث، نتیجه گیری و تصمیم قرار میدهند.

سازمان ناتو و بخصوص حکومت جدید رئیس جمهور جیو بایدن باید با یک نتیجه گیری کوتاه و واضح دریابند که در معامله با طالبان خیلی ها خوش باور بوده « پا در گل نهادند و لی از خار های زهرین آن قبلن اندیشه نکرده بودند». این معامله با عث شدت جنگ، قتل، کشتار و حملات تروریستی انتحاری و قتل های هدفمند علم برداران ضد فساد و مدافعان دموکراسی، آزادی های مدنی و ژورنالیستان گردید.

اکنون ثابت گردید که محاسبه و تکیه کردن یک سازمان بزرگ نظامی و دولت آمریکا بر یک دیوار نمناک و غیر قابل اعتماد یعنی معامله با طالبان و حکومت پاکستان، بحیث یک تجربه ناکام از آب برآمد.

اکنون زمان تصمیم مدبرانه و مسئولانه در قبال ختم جنگ، آتش بس دائمی و ادامه پروسه مذاکرات میباشد که طرفین جنگ، بحیث دوطرف قضیه و منازعه، خود به نتایج و تصامیم مستقلانه برسند که ثبات و ارزش های (حقوق زنان، اطفال، ارزش های جامعه مدنی، دموکراسی بر بنیاد اساسات حقوق بشری و جامعه مدنی) بزرگ و قابل محاسبه برای نیرو های ترقی خواه و تحول طلب حفظ و نظام سیاسی آسیب پذیر نگردد و نباید: از یک بحران به بحران دیگر رفت. هدف من دفاع از دولت مداران فاسد و غیر قابل اعتماد ملت نه بلکه دولت بحیث یک موسسه سیاسی- حقوقی است که در ۱۹ سال اخیر شکل گرفته است.

آنچه تا کنون ثابت گردیده است که نا معقول، سبکسرانه، یکجانبه و غیر عادلانه بوده اند اینکه:

- سیاست آقای ترامپ و نماینده مکار و کلاه بردار وی خلیل زاد دیگر برای ملت و سیاسیون و نیرو های اجتماعی افغانستان قابل اعتماد نیستند.
  - توافقتنامه دوحه میان طالبان و حکومت آمریکا یک پروژه ناکام ، غیر عادلانه و یک جانبه بوده که نه تنها این ناکامی در مذاکرات به اصطلاح بین الافغانی تبلور یافت و آنرا به چالش کشید، بلکه طالبان با یک احساس اعتماد بر پشتیبانی حکومت آمریکا و استخبارات پاکستان از موقف یک برنده اصلی خود را تبارز داده ، غرور و افتخار میفروختند.
  - حاکمیت ملی افغانستان در یک معادله و معامله غیر عادلانه و نقض منافع مشروع ملت افغانستان زیر پا گذاشته شده است.
  - آقای خلیلزاد دولت مداران دهان پرآب افغانستان را تحت فشار و تهدید وادار ساخت تا بیش از ۵۵۰۰ تروریست تمام عیار طالبان- داعشی - حقانی را آزاد سازد . این تصمیم خام و اشتباه بزرگ دولتمداران افغانستان با عث گردید که طالبان با توانائی نظامی و جرئت بیشتر جنگ ها را پر دامنه و شدت بخشند . علاوتن آنها با گرفتن دو امتیاز بزرگ یعنی خروج نیرو های آمریکائی و رهائی هزاران زندانی جنایتکاران جنگی و مرتکبین جرایم شدید ضد انسان و انسانیت ، مارش نظامی بر شهر ها ، قریه ها و وارد ساختن تلفات بی حد غیر نظامیان را طراحی و عملی نماید.
  - طالبان در هدف ایجاد امارت اسلامی یا سمبول وحشت، ظلم، تبعیض، ترور ، اختناق و دیکتاتوری ضد آزادی های مدنی و بشری شان مصمم تر و محکم تر وارد میدان مذاکرات گردند.
- نتیجه: طالبان ، حکومت و استخبارات پاکستان در واقعیت سه برد سیاسی و نظامی را بدست آوردند :**
- خروج نظامیان آمریکائی که خواست اساسی حکومت پاکستان و طالبان بوده است.
  - توجه تعداد از دولت های دموکراسی لیبرال در حمایت یک پروسه نا عادلانه و از یک حلقه جهنمی و تروریستی قرار گرفتند و طالبان زمینه دید و وادید های سیاسی و دیپلومایک را بدست آوردند.
  - آزادی سیزده هزار زندانیان طالبی در دو مرحله کی یکی با کمال تأسف و یا خم کردن گردن و کمر دولتمداران افغانستان ، تحقق یافت و حق تلفی بزرگ و تاریخی در حق مردم و قربانیان جنگ و کشتار صورت گرفت و در مرحله دومی که باید با تهدید آقای خللزاد باید عملی میشد. به گفته آقای دانش معاون رئیس جمهور در صحبتش اعتراف نمود که « در ماه اگست سال گذشته دولتمداران را تهدید نموده بود که اگر ۷۵۰۰ زندانی طالب را رها نکند، جنگ شدید خواهد شد.»
  - القاعده و سائر گروه های تروریستی اسلامی با تمام قوت و نیرو نه تنها در افغانستان فعال تر گردیدند و زیر چتر حمایتی طالبان قرار دارند بلکه دامنه فعالیت شان گسترده تر گردید.

ولی اکنون؟؟؟:

- در هر پروسه باید منافع مشروع بر بنیاد معاهدات و کنوانسیون های بین المللی و همچنان قرار داد امنیتی و توافقنامه استراتژیک میان دولت افغانستان و دولت آمریکا در نظر گرفته شود.
  - مسئولیت دول عضو ناتو، اخسن ایالات متحده آمریکا، تعیین سرنوشت آینده افغانستان نه بلکه مبارزه علیه تروریسم، آتش بس و صلح دایمی بحیث پیش شرط ادامه مذاکرات بین الافغانی مطرح گردند. باید در هر پروسه به حاکمیت ملی و حق ملت در تعیین سرنوشت خود شان احترام گذاشته شود.
  - کشور های اعضای ناتو، اخسن ایالات متحده آمریکا، باید با مسئولیت و با طرح یک پلان دقیق، تفاهم با دولت و کسب همه تضمین های قابل اعتماد برگشت نمایند.
  - همکاری در عرصه حفظ، تحکیم و تقویت نیرو های مسلح افغانستان یک مسئولیت بزرگ، تاخیرناپذیر و اجتناب ناپذیر ایالات متحده آمریکا و هموندان ناتو در افغانستان باید ادامه یابد.
  - ناتو باید با حکومت پاکستان و دستگاه استخبارات آن یعنی آی اس آی بخاطر حمایت و دادن پناه گاه به گروه های تروریستی منجمله القاعده، حقانی و سازمانهای جهنمی دیگر تروریستی تصفیه حساب و هر گونه نفوذ و فشار را بر آنها وارد نماید تا از فعالیت های تخریبکارانه و حمایت از تروریسم جهانی و منطوقی دستبردار گردند، در غیر آن معضله افغانستان و جنگ نیابتی تداوم و به یک جنگ بزرگ داخلی مبدل خواهد شد.
- بدون شک دولت افغانستان هم باید تعهدات خویش را در تطبیق شرایط ناتو و جامعه جهانی قاطع و مصمم ادا نماید:
- برچیدن تمام عوامل نفاق و تبعیض قومی، مذهبی و جنسیتی در دستگاه دولت. دولت و دولتمداران باید با دلالتان قوم، زبان و مذهب و زور گویان تنظیمی و محلی قاطعانه و با اراده قوی برخورد نمایند و این برخورد نباید سلیقوی و بر اساس تمائلات و مناطق و قوم باشد.
  - دولت باید در رفع فساد به تغیر و تبدیل چهره های بدنام، فاسد، دلال قوم و منطقه و مذهب از یک پست به پست دیگر خاتمه داده چهره های تازه، فساد زدا، مصمم، با اراده و وطنپرست را در پست ها بگمارد.
  - دولت مکلف است سیاست های دوگانه، عقب پرده و معامله گرانه را دیگر کنار گذاشته در برابر ملت پاسخگو و صادق باشد.